

СВЯТИЙ ВЕЧІР

(У залі (в хаті) все необхідне для Свят-Вечора: Трисвічник, Трисуття, Хоругва з Сонечком, Хоругва з Місяцем, Восьмикутна Зірка, Свіча з ярого воску у підсвічнику, обсипана внизу зерном, кадило з пахучих трав (полину, м'яти, рути), чиста джерельна вода і кропило теж із полину, миска з зерном. На покуті Дідух на сіні, біля нього залізні речі: серп чи коса, шабля (меч), сокира, а також ярмо і рало. Стіл і все для святкового столу: три хлібини (або три короваї), кутя у горщику, узвар у глечики, оберемок сіна (невеликий), чотири часничини, скатертина (бажано вишита), пироги, калач і 12 страв (кутя і узвар у тому числі). Але всі страви рослинного походження. Квіти і зерна, мед та питво, настояне на травах – оце те, що повинно бути на столі. Але стіл господиня накриває трохи пізніше).

ОБРЯД

(Волхв): - Дай, Боже, здоров'я!

Вітаю вас із щастям, здоров'ям, з цим Святим Вечором, щоб ви в щасті і здоров'ї ці свята провели та других дочекалися – від ста літ і до ста літ, поки нам Пан Біг назначить вік!

- Сьогодні найдовша ніч, і влада темряви найсильніша. Сили темряви і морок ночі поглинули наше Сонечко. І ми сьогодні поминаємо його. І разом із ним ми поминаємо наших Предків і будемо кликати їх до нас на Святу Вечерю кутю їсти.

(Вбігає хтось із хлопчиків, кричить: «Уже зійшла Вечірня Зоря! Зійшла Зоря-Зоряниця!»)

(Волхв): - Радійте, Українці-Русини, не згасло світло Сонця назавжди. Вже загорілася на небі Вечірня Зоря іскоркою Божою, і Зоря-Зоряниця провіщає народження життя, повниться Земля наша Світлом і Теплом, - то комонники вогненні несуть звістку Русинам:

- Вечірня Зірка, небесна сила,
Початок Свята нам сповістила,
І свій Священний Вогонь Небесний
Сьогодні в хату до нас принесла!

- Божич-Коляда народжується, який нового року Коло Діє і дарує нам нового Кола Дар.
Славимо Його!
Слава Божичу-Колодію!

(Волхв): - Як Зоря-Зоряниця підтримує горіння вогню Божого, так і ми запалимо новий вогонь, аби допомогти Богам зберегти зародок нового життя, аби сили ночі та темряви не згасили його, а вранці од нього розпалимо велике Вогнище Родове, аби од нього запалало Сонце Нове, Божич-Коляда! І дарував нам народження Світу Нового!

(Волхв запалює свічку в підсвічнику і ставить на видному місці).

(Волхв): - Цю свічку ніхто не має права погасити – вона повинна догоріти до кінця, а той Небесний Вогонь залишиться у душах присутніх на цілий рік!

(Всі співають): - Гори, наш вогнику, гори!
З душі гони пітьму, із дому!
Щоб ми щасливі жили!
Щоб не було біди нікому!

Гори, наш вогнику, гори!
І борони від сили злої!
А в Дух наш сили дай, снаги,
Любові й мудрості земної!

(Три рази): Гори, наш вогнику, гори!

(Волхв бере Дідух і піднімає над собою):

- Вітайте брати і сестри, Дідів Дух у Дідухові витає, Дух Предків серед нас походжає! До Свята кличе! Богів запрошає! Дід Велес мудрістю своєю у Дідухові проявився! Силу нам дає, щоби Божич-Коляда народився!

(Волхв іде і ставить Дідуха на покуття, на сіно):

- Ставлю Дідуха на Бабу, на Кут Червоний, Богів запрошаю, нам в охорону і душам нашим в оберіг одвічний! Прийдіть Предки Святії, благословіть народження Світу Нового! Світлицю освятіть для Сонця Нового!

(Волхв бере в руки Трисуття і промовляє):

- Творець Пресвітлий, Великий Боже!
Ковалю Світу, Батьку Свароже!
Ти, триєдиний у сьйві Слави, -
Господар Прави, і Яви, й Нави!
Хвала й подяка тобі, Свароже,
Що златоликий Сонечко-Божич,
І срібнозвонний Місяць ясенський,
Зірниці красні, дощик дрібненький,
Скував для нас Ти! Світ засвітився!
Сварожим Колом ясним сповився!
Слава Рідним Богам!

- Запалимо Вогонь Триєдиний, аби Боги Рідні духом своїм перебували із нами!

(Волхв): - Першу свічку запалюю в честь Світу Прави, що суть Світ Богів Рідних, од якого вони Світом правлять і дають нам Божі Закони життя Праведного! Слава Праві!

(Запалюється центральна свічка трисвічника).

- Другу свічку запалюю в честь Світу Яви! Ява – суть Світ видимий, Світ проявлений, нам Богами дарований! Слава Яві!

(Запалюється права свічка від середньої).

- Третю свічку запалюю - Наву шануючи. Нава – Світ Духовний, в якому перебувають Душі Предків, і чекають на повернення в Світ Явний.

(Запалюється ліва свічка від середньої, Волхв вклоняється).

(Всі співають на мелодію «Добрий Вечір тобі, пане господарю» пісню):

- Слава тобі Боже! Славний наш Свароже!
Радуйся! Ой радуйся, Земле! Ясен Світ засвітився!

Накривайте столи, та все тисовії!
Радуйся! Ой радуйся, Земле! Ясен Світ засвітився!

Хай сіда до столу вся наша родина!
Радуйся! Ой радуйся, Земле! Ясен Світ засвітився!

Вся наша родина, Славна Україна!
Радуйся! Ой радуйся, Земле! Ясен Світ засвітився!

- Святий Вечір – то свято усього Роду, куди ми запрошуємо і душі усіх наших Предків, що сьогодні од Иру споглядають на нас, і радіють душі їхні, бачачи, що ми їх ушановуємо. Тож закличемо Богів, аби відчинили Брату Ирію небесного, аби Предки змогли з'єднатися з нами у єдиний Рід!

- Слава Велика Сварогу, Перуну і Світовиту,
Матінці Ладі, Живі та Долі, Велесу і Стрибогу!
Слава усім Богам Рідним, названим і неназваним,
У Всевишньому Триглаві Суццім,
Що єднаються з нами в ім'я Правди і Добра
Рода Всевишнього і Рода земного!
Відчиніть Брату Небесну для нас, Онуків Дажбожих,
Хай ми нап'ємося Світла Рода Всевишнього,
Води Живої Небесної і станемо гідними Слави Богів Рідних!
Слава Рідним Богам!

(Волхв): - Відаємо ми, що Рід наш існує одночасно у трьох Світах – Праві, Яви та Нави. І про то мовиться в наших стародавніх колядках, - три голубоньки Радоньку радять, як Світ сновати. Увесь Рід мертвих, Рід живих, і Рід ненароджених єднає у собі Рід Всевишній. Рід Всевишній є Всесвіт, що всі Світи у собі єднає. Рід Всевишній народив усе суще, усе видиме і невидиме. Народжуючи Світ Білий, він проявився Родом і Рожаницею, що прийшли до нас Богами Рідними – Батьком Сварогом, Отцем Небесним і Матінкою Ладою, що творить Лад у Всесвіті, у Родинах небесних і земних. У Світі Явному вони народили Прабатьків Роду нашого: Праотця Орія та дружину його – Матінку Славу. І роди Отця Орія, орійські роди, роди хліборобські, роди славні розселилися по землях, Рідними Богами вкрайних, кожний Рід в своїй Україні по роду своєму. Сьогодні усі ми є нащадками тих Великих Білих Родів, Родів Могутніх, Родів Славних. І наші Великі Предки заповідали нам йти Шляхом Світла, Шляхом Праведним, і Світ Богів – Праву Славити. І від того зветься од віків – Православними! Тож утвердимось на Шляху Віри-Віди Православної, як гідні нащадки наших Великих Предків!

(Всі повторюють Шлях Віри-Віди Православної):

Вірую: У Всевишнього Рода! Єдиного і багатопроявного Бога!
Джерело усього суцього, який усім Богам – криниця вічна!
Відаю: Що Всесвіт є Рід! І всі багатоіменні Боги – поєднані в нім!
Вірую: У триєдність Буття – Прави, Яви та Нави! І що Права є Істинна,
і переказана Отцям – Праотцями нашими!
Відаю: Що Права є з нами! І Нави не боїмося – бо Нава не має сили проти нас!
Вірую: У єдність з Рідними Богам – бо Дажбожі Онуки ми, улюбленці Богів!
І Боги тримають десниці свої на ралах наших!
Відаю: Що жття у Великому Роді – вічне! І маємо дбати про вічне, ідучи стежею
Прави!
Вірую: У силу і мудрість Предків, які народжуються серед нас, ведучи до блага,
через провідників наших!
Відаю: Що Сила – в єдності Родів Слов'янських! І що станемо славними,
славлячи Рідних Богів!

Слава Рідним Богам!

(Волхв бере у руки миску з зерном, примовляє):

- Дякую тобі, Боже, Ясний Свароже!
Усе вродило добірне, гоже!
Благословення просим, Свароже, -
Щоб і на цей рік вродило гоже!

(Волхв обсипає зерном присутніх, примовляє):

- Хай родить жито-пшениця, всяка пашниця!
Хай буде щедра Дана-Водиця!
Хай нам світить Око Дажбоже!
Радістю зріє Коло Свароже!

- На Добро, на Щастя, на Здоров'я – засівається...

(Волхв бере в руки Колядницьку восьмикутну Зірку, піднімає вгору і примовляє):

- О, Коляда наш! Бог Світлоносний!
Тобі ми Славу й Хвалу приносим!
Тебе в надії усі чекають –
Даруй здоров'я, щастя, врожаю!
Ти сієш радість – вродить веселість!
Несеш розраду в міста і села!
Заходь у гості, до нас в господу!
На щастя й радість усього Роду!
Щоб пісня в серці була жива –
Побудь із нами у час Різдва!

(Волхв ставить Зірку біля Трисуття. Тим часом ставлять стіл у вибранному місці):

(Волхвиня несе оберемочок сіна, розстеляє на столі):

- Кладу на стіл я пахуче сіно, щоб добрі духи до столу сіли!

(Волхвиня поверх сіна стелить скатертину):

- Стелю над сіном я скатертину! Щоб добрі люди ішли в гостину!

(Волхвиня бере в руки чотири часничини):

- В чотири кути кладу часник! Щоб дух нечистий з господи зник!

(Волхв): - Часник ставиться по кутках стола, як символ згортання часу – «час зник» - тобто починається відлік спочатку. Часник своєю цілющою силою відганяє усе темне і зле. Замовами і ми.

(Волхвиня кладе під скатертину на сіно на чотири кути по часничині і замовляє):

- Сили темні, сили злії, йдіть собі на болота, очерети, у темні глибокі води, у прірви, туди, де вітер не віє, де Сонце не світить, де глас Божий не доходить, де капища не стоять, де вогні Божі не горять, де собака не бреше, де дівка косу не чеше. Там вам волю мати піском пересипати, очеретом махати, світ не займати, дуби крутити-ламати, листя обсипати, дуплами ставати, коріння виривати, а мир горя не буде знати. Щезни, пропади, від миру відійди, а моє замовляння до святої Прави віднеси!
Слово моє міцне, як камінь! Най буде так!

Слава Рідним Богам!

(Волхвиня від Дідуха бере кутю і узвар, ставить кутю на стіл):

- На стіл я ставлю кутю медову! Весь Рід скликаю – ідіть додому!

(Волхвиня ставить узвар на стіл):

- Узвар поставлю із сушениці – спішіть же, рідні, щоб не спізниться!

(Волхвиня кладе мисочки із стравами на стіл):

- На стіл я ставлю Дажбожі страви! Хай рік наступний буде ласкавий!

(Волхв підходить до Волхвині, бере хоругву з Сонцем, піднімає хоругву і разом з Волхвиною промовляють):

- О Сонечко! Око Дажбоже ласкаве! Ми просимо щиро до столу! До страви!

(Волхв ставить хоругву з Сонцем, бере хоругву з Місяцем, разом з Волхвиною промовляють):

- О Місяцю-Князю! Ти – ночі Світило! Запрошуєм щиро тебе у гостину!

(Волхв кладе хоругву з Місяцем, бере мисочку з водою і кропилом, кропить на чотири боки і разом з Волхвиною промовляють):

- О Дано-Богине! Ходи до вечері! Водице-Щедрице, запрошуєм чемно!

(Волхвиня кладе кожного разу у мисочку потрохи куті і ставить біля Дідуха для Сонця, Місяця, Води):

(Волхв): - А чи всі родичі зібрались на Святу Вечерю? Піду, поговорю з Морозом-Батьком, Вітрами Буйними та Спекою Палючою!

(Волхв бере таріль з кутею та стравами, і йде до дверей):

- Морозе, Морозе! Кутю їди їсти - вечеряти просим за стіл з нами сісти!
- Кличу Батька-Мороза, йди до нас на вечерю кутю їсти!
- Батьку-Морозе, йди до нас на Святу Вечерю кутю їсти!

- Як не йдеш, то не йди і на жито-пшеницю, усяку пашницю. Йди краще на моря, на ліси та на круті гори, а нам шкоди не роби!

(Волхв): - Покличу і Вітра-Братика!

- Ой Вітре! Ой Буйний! Неспokoю брат ти! Ми просим до столу, до нашої хати!
- Кличу Вітер Буйний! Йди до нас на вечерю кутю їсти!
- Чорні Бурі та зліі Вітри, приходьте до нас на Святу Вечерю кутю їсти!

- А коли тепер не приходите на дари Божі, на страви ситі, на все велике добро, на яке ми вас просимо, то не приходьте до нас і в літі, та не робіть нам шкоди на ярині і на житі!

(Волхв): - О Спеко Палюча! Що засуху носиш – тебе до вечері сьогодні ми просим!

- Кличу Спеку Палючу! Йди до нас на вечерю кутю їсти!
- Спеко Палюча! Приходь до нас на Святу Вечерю кутю їсти!

- Вечерять до нас ви не йдете до хати, то просимо й ниви родючі минати!
Мороз щоб був лагідний! Вітер – легенький! А Спека не дуже палюча - тепленька!

(Волхв залишає таріль з кутею та стравами за дверима. Після цього Волхв вертається до хати не озираючись і щільно зачиняє двері):

- До кінця вечері ніхто не повинен виходити з хати, і двері не можна відчиняти! Аби все зле і недобре лишилося за порогом!

(Волхв): - Предки наші живуть у Світі Духовному, але вони поєднані із нами повсякчас. І так є, що в нащадках живуть Предки, а ті вмираючи, народжуються знову. І так є, що Божич стане Ярилом, а юнак – мужем, старець же – немовлям. І то є Велике Коло Живоявлення. Предки наші потребують у Світі Духовному нашої підтримки, а отримавши її, мають змогу допомагати нам у Світі Явному. Звернемось до Предків:

(Всі повторюють):

- Предки наші любі, Світлі Пращури!
Дякуємо Вам за здоров'я, за силу, що Ви нам від Богів Рідних посилаєте,
Допомагаючи у справах земних. Хай Сварог оберігає Вас, і надає Вам силу!
Щасливо перебувайте у Світі Духовному, нами опікуючись!
Хай вічно існує зв'язок поколінь – священний живий зв'язок між нами!
Слава Предкам!

(Волхв): - Прокажимо Славу Предкам нашим, які є у Сварзі Синій!

(Всі повторюють): - Предки наші Рідні! Зійдіть до нас зі Сварги Синьої!
Розпочніть Золоті Кола у Яві крутити!
Дудухи наші кличуть Русинів о пам'ять,
аби згадали витязів славних Війська Перунового!
Тож бо вони охороняють Покон-Звичай у Праві,
Яка суть поєднує Яву та Наву у Триглаві Великому.
Покличемо наших старотців, які бо лігли на полях ратних
та полях страдних до нас в гостину на Святу Вечерю, кутю їсти!
Слава Предкам!

(Волхв бере рушник, миску з кутею, свічку): - Покличемо наших Праотців, які бо лягли на полях
ратних та полях страдних до нас в гостину на Святу вечерю кутю їсти! Усіх, хто колись
відійшов у Світ Нави – запросимо щиро вечеряти з нами!

(Всі поторюють): - Предки наші любі, кличемо душі праведні і ті померлі душі,
що на світі погибли, і порятунку не мали, що про них ніхто не знає,
лягаючи і встаючи, і дорогою ідучи ніхто не згадає,
що заблукали в нетрях чорних, лісах дрімучих, втопилися у водах темних,
пропали безвісті, затримались на чужині!
Кличемо Вас усіх! Ідіть до нас на Святу Вечерю – кутю їсти!
Слава Предкам!

(Волхв): - Предки наші зійшли до нас, і тепер є серед нас у світлиці нашій. Сідаючи на стілець,
продуйте місце, щоб не привалити собою мертві душі, бо в цей вечір їх сила-силенна. І
скрізь вони є! На лавах і на вікнах, на столі та під столом! То ж будьте обережними та
ввічливими!

(Всі співають пісню):

Зеленеє жито зеленеє

Слова: *народні*

Музика: *народна*

Українська народна пісня

Зеленеє жито, зелене,
Хороші гості у мене.
Зеленеє жито женці жнуть,
Хороші гості в хату йдуть.

Зеленеє жито, зелене,
Хороші гості у мене.
Зеленеє жито за селом,
Хороші гості за столом.

Зеленеє жито, зелене,
Хороші гості у мене.
Зеленеє жито при межі –
Хороші гості до душі.

Зеленеє жито, зелене,
Хороші гості у мене.
Зеленеє жито ще й овес, –
Тут зібрався Рід наш увесь.

- Слава Роду нашому!

(Волхв): - В нашому Красному Куті присутні Дари Божі – Рало і Меч!
Бо це сам Батько Сварог приніс Прадідам нашим Вогонь. І кувати навчив і плуга і зброю. Щоб достаток був, і захищати могли Землю Святу нашу Руську!
Тож хай наші хлопці, козаки підйдуть до Святих Дарів Божих і торкнуться Святого Метала, щоб сила Предків наповнила їх, і руки стали сильними і могутніми, щоб твердо тримали і Рало хліборобське і Меча Святого!

- Підходимо до святих Дарів Божих і спочатку торкаємось Рала хліборобського, бо Орачі землі ми, а потім меча Орія, бо ми – захисники Землі Рідної!

(Хлопці підходять по черзі, торкаються спочатку Рала, а потім цілують Меч, беруть його в руки зі словами):

- Слава Україні!
- Героям Слава!

(Волхв): - Час народження Світу - це час здійснення бажань і прагнень. Предки серед нас, і допомагають нам у здійсненні того, що ми потребуємо. Ми із Предками і Богами Рідними повсякчас поєднані. І тому творимо і говоримо з Богами воедино. Тож з'єднаємося і ми з Богами у Світотворенні і заспіваємо нашу стародавню колядку, яку співали наші Прародителі в той Час коли Світ Творився:

Коли не було з Нашада Світа

Слова: *народні*

Музика: *народна*

Колядка стародавня: Різдво Світа

Коли не було з Нашада Світа, Святий Вечір! Добрий Вечір!
Тоді не було Неба ні Землі, Святий Вечір! Добрий Вечір!
А но лем було Синєє Море, Святий Вечір! Добрий Вечір!
А серед Моря Зелений Явір, Святий Вечір! Добрий Вечір!

На Явороньку Три Голубоньки, Святий Вечір! Добрий Вечір!
Три Голубоньки Радоньку радять, Святий Вечір! Добрий Вечір!
Радоньку радять як Сьвіт сновати, Святий Вечір! Добрий Вечір!

Та спустимося на Дно до Моря, Святий Вечір! Добрий Вечір!
Там дістанемо Дрібного Піску, Святий Вечір! Добрий Вечір!
Дрібний Пісочок посіємо Ми, Святий Вечір! Добрий Вечір!
Так Нам ся стане Чорна Землиця, Святий Вечір! Добрий Вечір!

Та спустимося на Дно до Моря, Святий Вечір! Добрий Вечір!
Там дістанемо Золотий Камінь, Святий Вечір! Добрий Вечір!
Золотий Камінь посіємо Ми, Святий Вечір! Добрий Вечір!
Так Нам ся стане Ясне Небонько, Святий Вечір! Добрий Вечір!

Ясне Небонько Світле Сонінько, Святий Вечір! Добрий Вечір!
Світле Сонінько Ясен Місячик, Святий Вечір! Добрий Вечір!
Ясен Місячик Ясна Зірниця, Святий Вечір! Добрий Вечір!
Ясна Зірниця Дрібні Звїздочки, Святий Вечір! Добрий Вечір!

(Волхв): - Предки серед нас і допомагають нам у здійсненні того, що ми потребуємо, тож промовимо спільно бажання наші, які Рід наш потребує найбільше у Світі Явному, щоб сотворити Світ свого життя на Новий Рік, адже всі наші бажання, які ми сьогодні промовимо, обов'язково здійсняться!

(Промовляються побажання, які мають бути втілені у цьому році і всі повторюють).

(Волхв): - Роди наші хліборобські і Коровай – то є символ Святості і Достатку.

(Волхв присідає за короваем і питає присутніх): - Чи ви мене бачите, друзі й родина?

(Присутні дружно): - Ні, не бачимо!

(Волхв): - Щож, якщо не бачите, бажаю вам щоб і в наступному році ви мене не бачили! Щоб вам щедро вродило!

(Якщо всі відповідають: «Так, бачимо», то Волхв відповідає: «Тоді бажаю вам, щоб на наступний рік не бачили мене! Щоб вам щедро вродило!»).

(Волхв): - Для того, аби здійснились бажання наші, хай кожен вломить собі свою долю от спільного короваю – символу Сонця, на знак єдності Роду Земного і Роду Небесного!

(Три молоді неодружені пари підходять до столу і беруть три коровайі).

(Волхв бере свічку, запалює від Трисвічника, промовляє):

- Хай сила Богів Рідних Духом своїм могутнім наповнить коровай святей, аби сила і мудрість Предків прийшла до нащадків, і Рід наш поєднався у єдине ціле помислів і прагнень! Слава Рідним Богам!

(Волхв свічкою малює в повітрі тричі перуницю над коровайями):

- Святим знаменом, блискавицею Перуною, освячується!

- Хай кожен вломить свою долю од Святого Коровай – символу єдності нашого Роду, символу єдності Роду Земного і Роду Небесного!

Слава Роду!

(Коровай обноситься по колу посолонь, по Сонцю).

(Всі співають пісню): **ОЙ РОДЕ НАШ КРАСНИЙ**

(Всі співають пісню): **ОЙ РОДЕ НАШ КРАСНИЙ**

У полі калина, у полі червона. Хорошенько цвіте.
Ой Роде наш красний, Роде наш прекрасний,
Не цураймося, признаваймося, бо багацько нас є.

А що перша квітка - то рідний батенько. Хорошенько цвіте.
Ой Роде наш красний, Роде наш прекрасний,
Не цураймося, признаваймося, бо багацько нас є.

А що друга квітка - то рідная ненька. Хорошенько цвіте.
Ой Роде наш красний, Роде наш прекрасний,
Не цураймося, признаваймося, бо багацько нас є.

А що третя квітка – то рідненькі дітки. Хорошенько цвітуть.
Ой Роде наш красний, Роде наш прекрасний,
Не цураймося, признаваймося, бо багацько нас є.

А четверта квітка – рідна Україна. Хорошенько цвіте.
Ой Роде наш красний, Роде наш прекрасний,
Не цураймося, признаваймося, бо багацько нас є.

- Слава Роду нашому!

(Волхв): - І викував Сварог, Батько Неба – Зорі, і за 12 священних днів і ночей викував Великий Сварог дванадцять сузір'я, од яких душі Предків зрять на нас. І щоб утвердилось 12 сузір'я у Яві, наші Предки розпалювали новий вогонь за допомогою кременя та кресала, що останні 12 днів лежали біля покуті, розпалювали в печі 12 полін, що їх сушили 12 днів, і ставили на стіл 12 страв:

УЗВАР – це символ суриці, символ зв'язку і єдності з Сонцем.

СЛИВИ – то зорі небесні.

КВАСОЛЯ – це боби, боби це Боги. Бо Світ проявився Богами і для його сотворення потрібна їх сила.

БОРЩ – символ Яви, Світу Красного, Світу Білого, буяння Сонця, яке до нас піднімається.

ВАРЕНИКИ – символ місяця.

КАПУСТА – світло Рода, що зцілює.

ГОЛУБЦІ – небесне немовля, Божич-Коляда,

ПШОНО – у них – зародки усього суцього в світі.

ПРЯНИКИ-ВЕРГУНЦІ - із прісного та дріжджового тіста – символ єдності Білобога і Чорнобога, які між собою перуняться і тим Сварга утримана є. Бо Світ сотворений на поєднанні двох протилежних початків.

РИБА – символ розуму, виживання. Бо в Первісному Океані Вишній проявився рибою.

Риба – символ трьох китів, трьох основ на яких світ стоїть. Три Світи – Права, Ява та Нава є основою, сутністю Світу, що проявляється через народження, збереження та руйнування, що творять Коло Живовявлення.

Та найбільшою святістю є КУТЯ.

КУТЯ – символ безмежного Дива, первісного Моря-Океану, первинного моря безладу і хаосу, із якого Рідними Богами був утворений Світ Видимий.

(Волхвиня бере воду в мисці): - Дано Дівиче, Живая Водице! Ти очищуєш коріння, креміння, луги й береги! Очисти й оздорови Онуків Дажбожих, дай їм здоров'я і сили!

Закликаю сили Прави, Яви і Нави проявитися у Богах Рідних і Світ створити! Кличемо Батька Сварога і Ладу Матінку нам немовля народити! Хай прийде до нас Божич-Коляда і поведе нас до світла і утвердження життя праведного!

Слава Рідним Богам!

(Волхв бере окрему свічку, запалює від центральної, потім правої та лівої свічки, промовляє):

- Ім'ям Рода Всевишнього, Силою Божою, освячується!
- Хай святиться Жива Водиця!
- Хай святиться Жива Водиця!
- Хай святиться Жива Водиця!
- Хай сила Батька Сварога з'єднається з силою Лади Матінки, аби життя зародилося!

(Свічка гаситься у воду. Волхв йде навколо столу і кропить їжу свяченою водою зі словами):

- Боги Рідні, Світлі і Праведні! Силою своєю могутньою, Духом Предківським благословіть і освятить їжу цю, аби сили прибули Світ Новий творити, з Богами єднаючись у Роді Великому!

(Волхв ставить миску з водою).

(Освячення їжі):

- Слава Рідним Богам за ту їжу, яку дають нам, нам на здоров'я і собі на радість. Просимо Богів Рідних їжу освятити і пригостити Предків Світлих, щоб панували мир і злагода між Родом небесним і Родом земним!

Слава Рідним Богам!

Святим знаменом, Силою Божою, освячується їжа ця!

(Волхв в повітрі малює перуницю).

(Волхв бере ложку з кутею):

- Пожертва ця хай піде Богам і Предкам на радість, на добро! Хай чують Вони, що ми Коляду святкуємо і Праву Славимо! Слава Предкам!

(Підкидуються три ложки куті до стелі).

- Запрошуємо всіх за стіл. Спочатку скуштуйте по три ложки куті, на знак єдності Роду мертвих, Роду живих і Роду не народжених, а потім кожну із 12 страв, на знак єдності із силами 12-ти сузір'я Сварожих, що створили Світ наш! На здоров'я та щастя споживайте! Смачного!

(Всі споживають святкові страви).

(Волхв, коли всі поїли): - Дякую тобі, Ярило-Дажбоже, що все на нивах вродило гоже!

Добірне зерно і плоди соковиті, дощами рясними напоєні, вмиті!

Ми дякуєм щиро, о Матінко-Дано, що живиш і поїш поля безустанно!

Хвала всім Богам! Дай нам Боже-Дажбоже,

Щоб новеє літо ще більш було гоже!

Та час для колядок! Уже загляда – веселий і радісний наш Коляда!

(Заходять колядники з Зіркою та Козою і колядують): - Дозвольте заколядувати!

- Будьте здорові із Різдвяними Святами, з Колядою!
Дай, Боже, в щасті, здоров'ї й радості ці Свята провести:
Від Коляди до Великодня, від Великодня до Купала,
Від Купала до Обжинок, від Обжинок до ста літ,
Доки Бог призначив Вік;
Та не самі з собою, з отцем, ненькою,
З сестрами, братами, з приятелями,
Із милим Богом, із усім Родом!
Щоб у вас всього було доволі – і у хаті, і на полі,
На подвір'ї і в коморі, як води в морі!
Щоб вам вівці окотились і корови отелились!
Щоб молодим вродились дочки, як ластівочки,
І синочки, як дубочки!..
Бажаємо: малим діткам – рости міцними, як кленочки,
Молодцям – паруватися, як голубочки,
Батькам – дітей здорових і розумних виростити,
Та й онуків-правнуків в щасті й злагоді дочекатись!
Щоб дав вам Бог з неба стільки, скільки вам треба!!!
З Колядою вас, з цим Святим Вечором, з Різдвом!

(Колядники співають різноманітних колядок, люди віддячують їм гостинцями у торбу).

(Колядники – це Білобог і Чорнобог, Лада і Мара. Лада перетворюється в Козу, ховаючись від Марі, бо коли вона народила Божича-Коляду, то ховалася, щоб Мара її не впізнала, і пільма не проковтнула Сонце. Коза – це тварина Світу Нави, тому Мара не могла знайти світлий початок, бо сприймала Козу, як прояв себе).

(Далі обходимо із Зіркою всіх родичів, запалюючи від своєї Зірки вогники і у їхніх оселях та душах, еднаючи всіх у єдиний Рід. Співаємо їм колядки).

(Йдемо на берег священної ріки і до ранку підтримуємо горіння Вогнища Роду, співаємо пісні, формуємо бажання навколо Вогню, чаруємо, створюємо Світ нового Року. Перед сходом Сонця проводимо обряд Рідзва (Рід зовемо) і коли Сонце зійде - зустрічаємо новонародженого Божича-Коляду, з'єднавши руки у символічному Колі Роду навколо Вогнища, уславляючи Сонце колядкою):

(Всі співають пісню):

Добрий ранок тобі, Ясне Світило!
Радуйся, ой радуйся Земле, Ясен Світ народився!

Слова: народні

Музика: народна

Колядка стародавня.

Добрий ранок тобі, Яснеє Світило!
Радуйся, ой радуйся Земле, Ясен Світ народився!

Застеляйте столи та все тісовіі!
Радуйся, ой радуйся Земле, Ясен Світ народився!

Кладіть Паляниці з Ярої Пшениці
Радуйся, ой радуйся Земле, Ясен Світ народився!

Бо придуть до тебе три жадані Гості!
Радуйся, ой радуйся Земле, Ясен Світ народився!

А що Першим гостем то Краснеє Сонце
Радуйся, ой радуйся Земле, Ясен Світ народився!

А що Другим гостем то Ясненький Місяць
Радуйся, ой радуйся Земле, Ясен Світ народився!

А що Третім гостем то Дрібненький Дощик
Радуйся, ой радуйся Земле, Ясен Світ народився!

А що Сонце мовить Людей благословить
Радуйся, ой радуйся Земле, Ясен Світ народився!

То ізрадується й Дитятко маленьке
Радуйся, ой радуйся Земле, Ясен Світ народився!

А що Місяць мовить Звіра благословить
Радуйся, ой радуйся Земле, Ясен Світ народився!

То заворушиться й Звірятко дрібненьке
Радуйся, ой радуйся Земле, Ясен Світ народився!

А що Дощик мовить Поля благословить
Радуйся, ой радуйся Земле, Ясен Світ народився!

Як перейду ярком, польом-господарем
Радуйся, ой радуйся Земле, Ясен Світ народився!

То заколоситься Жито і Пшениця
Радуйся, ой радуйся Земле, Ясен Світ народився!

Жито і Пшениця й усяка Пашниця
Радуйся, ой радуйся Земле, Ясен Світ народився!

Добрий ранок!

(Після Славлення – омовіння в освячених Сонцем водах ріки, зимове купання – тричі окунутися в ополонці з головою. Бажано гарячий Чай, козацький куліш).

СЛАВА РІДНИМ БОГАМ!